

خصوصیات فعل مضارع :

فعل مضارع دارای پنج خصوصیت است که عبارتند از :

۱. می تواند در زمان **حال** یا **آینده** استعمال شود.
 ۲. **مثبت** است یعنی **دلالت بر واقع شدن** می کند، نه واقع نشدن.
 ۳. **مرفوع** است.
 ۴. معنای آن **خبری** است و از تحقق چیزی خبر می دهد.
 ۵. معنی را به طور **ساده** و **بدون تاکید** بیان می کند.
- گاهی به اول یا آخر فعل مضارع چیزی اضافه می شود که موجب از بین رفتن بعضی از خواص فوق می گردد. این چیزها به ترتیب تأثیر در جهات مذکور، عبارتند از:

۱. حروف **تعیین**
۲. حروف **نفی**
۳. حروف **جزم** و حروف **نصب**
۴. حروف **استفهام**
۵. حروف **تاکید**.

بنا بر این هر دسته از این حروف حالت خاصی به فعل مضارع می دهند که آن را در معیت با حروف تعیین **فعل حال** یا **مستقبل** و با حروف **نفی مضارع منفی** و با حروف **جزم مضارع مجزوم** و با حروف **نصب مضارع منصوب** و با حروف **استفهام مضارع استفهامی** و با حروف **تاکید مضارع مؤکد** می نامند. اینک هر کدام را در بحثی توضیح می دهیم:

حروف تعیین :

هر گاه در اول فعل مضارع **لام مفتوحه** در آید مختص به زمان **حال** می شود؛ مانند : **لَيَذْهَبُ** (= **دارد می رود**) و اگر اول آن **سین مفتوحه** یا **سوف** در آید به زمان **مستقبل اختصاص** می یابد؛ مانند : **سَيَذْهَبُ** یا **سَوْفَ يَذْهَبُ** (= **خواهد رفت**).

مضارع منفی :

حروف نفی عبارتند از **ما** و **لا** که بر سر مضارع در آمده معنی آن را منفی می کنند : **يَضْرِبُ** یعنی می زند، **ما يَضْرِبُ** یا **لا يَضْرِبُ** یعنی نمی زند.